

Jeg understreger altsaa, at de her foreliggende Oplysninger opfatter jeg saaledes, at den i 1907 tilvejebragte Ordning af Aalegaardsspørgsmaalet har virket fyldestgørende, og Konsekvensen deraf vil være, at for saa vidt det ærede Medlem stiler imod Indførelse af Realitetsændringer i den da vedtagne Ordning, vil jeg ikke kunne slutte mig til det ærede Medlem. Anderledes derimod, for saa vidt det ærede Medlem tager Sigte paa Ændringer i de Ændringer, der nu i Folketinget er indførte i Ordningen af 1907, altsaa, om man vil, Underændringsforslag til disse. Overfor saadanne Ændringer kan jeg forbeholde mig min Stilling, og de vil jo ogsaa blive gjort til Genstand for en Prøvelse i det Udvalg, hvortil Sagen bliver henvist. Jeg vil i saa Henseende anføre, at jeg særlig har fæstet mig ved den Ændring, som det ærede Medlem ønsker i 9de Stykke af § 7, og som gælder en Udvidelse af Overnævnets Myndighedsomraade. Jeg er rede til i Forbindelse med det ærede Medlem at kræve en nærmere Overvejelse navnlig heraf, men i det hele taget af de Forandringer, der nu er indførte i Overenskomsten af 1907.

I øvrigt ønsker jeg at knytte nogle enkelte Bemærkninger til Ferskvandsfiskerilovforslaget. Det Fiskeri, som dette Lovforslag omhandler, har jo langt fra den økonomiske Betydning som Saltvandsfiskeriet. Dette sidste har jo nu en aarlig Værdi af rigeligt 17 Mill. Kr. Ferskvandsfiskeriets Værdi er langt derunder. Ifølge Sagens Natur falder Ferskvandsfiskeriet i to Hovedafdelinger, nemlig Søfiskeriet og Aafiskeriet, og man anslaaer Søfiskeriets aarlige Værdi til kun at være omkring 150,000 Kr. Aafiskeriet har jo en væsentlig højere Værdi, fordi det væsentligst omfatter de værdifulde Fisk: Laksefisk og Blankaal, og de er jo ogsaa Fangstobjekter for Saltvandsfiskeriet, saaledes at de omfattes af begge Lovene, som altsaa i saa Henseende maa være indbyrdes behørigt afstemte. Der er fra ærede Taleres Side anført, at den Lovgivning, vi her beskæftiger os med, er meget omhyggeligt forberedt først gennem et indgivet Forslag fra Ferskvandsfiskeriforeningen og dernæst fra et enstemmig vedtaget Lovudkast fra det til Forberedelse af Lovforslaget nedsatte Udvalg, i hvilket jeg for Resten har bemærket, at Ferskvandsfiskeriforeningens Formand ogsaa havde Sæde. Og den Enighed, der saaledes har præget Tilrettelæggelsen af dette Forslag, har jo ogsaa været raadende under Folke-

tingets Behandling, saaledes at Lovforslagets hele Forhistorie hjemler det Adgang til en velvillig Behandling her i dette høje Ting. Og der er saa meget mere Anledning til at gøre denne Behandling kort og velvillig, som der jo ikke er foretaget gennemgribende Ændringer i den nugældende Ferskvandsfiskerilovgivning. Der er en klarere og bedre Systematisering af den nugældende Lovs Indhold og saa ganske vist en Række Ændringer, men ikke af principiel, dybt indgribende Natur.

Det er under disse Omstændigheder kun en enkelt Bestemmelse, jeg ved mit Gennemsyn af Lovforslaget har fæstet mig ved, og det er den i Folketinget indførte Ændring i § 7, der giver de fiskeriberettigede ved et Fiskevand, der udgør hele eller den væsentligste Del af Oplandet for en fast Fangstindretning — som Regel en Aalekiste — Ret til mod Erstatning at overtage de til Fangstindretningen knyttede Rettigheder og saaledes, at de fiskeriberettigede faar Ret til i alle Tilfælde at overtage det til Fangstindretningen knyttede Privilegium, medens Adgangen til at overtage selve Fangstindretningen er begrænset til de Tilfælde, i hvilke denne ikke staar i Forbindelse med Mølle eller lignende industrielt Anlæg. Naar der hos mig har rejst sig Tvivl om Betimeligheden af Indførelsen af denne Ændring, skyldes det Bemærkninger, der indeholdes i Udvalgsbetænkningen Side 14, og som gaar ud paa, at man ikke mener, at en saadan Ændring vil faa Betydning af Hensyn til, at det er et aldeles overvejende Antal Aalekister, der staar i Forbindelse med Møller og lignende Anlæg. Det er under de der anførte Omstændigheder, at man i det forberedende Udvalg er vejet til Side for at stille hertil sigtende Ændringsforslag. Jeg er opmærksom paa, at der i Betænkningen er Tale om, at det er mod fuld Erstatning, at Privilegiet eller Fangstindretningen skal afgives, medens der i § 7 staar: mod Erstatning, og saa staar der ganske vist, at det er Indtægten eller Fangstværdien af de paafølgende 3 Aar, der kan lægges til Grund for Beregningen af Rettighedernes Værdi. Jeg gaar ud fra, at det ogsaa med den Affattelse, § 7 har faaet, er at forstaa saaledes, at der er Tale om fuld Erstatning. Jeg er endvidere opmærksom paa, at næstsidste Stykke af § 7, sat i Forbindelse med § 21, formentlig ordner Forholdene saaledes, at den højtærede Minister kan overdrage til et Faatal af Lodsejerne om ikke til en enkelt Mand at overtage Privilegiet eller